

Crowdsource the city

SPACEHIVE, MINDMIXER, TAG DEL og INNOSITE er eksempler på crowdsourcing-platforme, som de senere år har gjort det muligt at samle ideer, stemmer og penge til alt fra udvikling af en app til opstart af et firma eller til konkrete byggeprojekter. Men hvad er crowdsourcing? Hvad kan det bruges til i områdefornyelsen? Og hvordan påvirker det vores demokrati? Andreas Wolf har skrevet speciale om brug af crowdsourcing i områdefornyelsesprojekter. Her fortæller han om potentialer og dilemmaer ved den nye type borgerinddragelse.

Interview med Andreas Wolf, kandidat i Sustainable Cities ved Aalborg Universitet.

Af Signe Sloth Hansen, Kuben Management

Hvad er crowdsourcing ?

Begrebet crowdsourcing er en sammentrækning af crowd og outsourcing. Det betyder egentlig, at man deler problemløsning ud til et netværk af mennesker – også kendt som mængden eller 'the crowd'. I byplanlægningen er crowdsourcing blevet et udbredt værktøj for både borgere og myndigheder, som bruger digitale crowdsourcing platforme til at samle ideer, opbakning, kræfter eller penge til at løse et problem eller realisere et projekt.

Sæt strøm på dit kvarter har talt med Andreas Wolf, der sammen med Josefine Vanhille har skrevet speciale om, hvordan forskellige typer crowdsourcing-platforme kan bruges i områdefornyelsen, og hvordan det påvirker de demokratiske processer i byudviklingen.

Hvilke platforme findes der?

Crowdsourcing-platforme kan opdeles i tre typer: En type platforme bruges til fælles ideudvikling, på engelsk *ideation*. En anden type bruges til koordinering af initiativer og ressourcer i et netværk med henblik på realisering af projekter i den virkelige verden. Det er det vi på dansk kalder samskabelse, på engelsk *co-creation*. Den tredje type platform handler om at skaffe opmærksomhed, støtte og penge til sit eget projekt typisk ved hjælp af kollektiv fundraising, kaldet *crowdfunding*.

Ideudviklingsplatforme

Ideudviklingsplatforme er designet til at indsamle og udvikle ideer. De er typisk bygget op omkring nogle diskussionsfora. Mindmixer er et eksempel på denne type platform, som bl.a. Boston City bruger i deres klima-kampagnen Greenovate Boston. "Mindmixer er en af de platforme, der formår at involvere borgerne over en længere periode," siger Andreas Wolf og forklarer, at det hænger sammen med, at platformen er nem at navigere på. Kommunikationen består af korte indlæg, borgerne kan selv bidrage med deres egne historier, og der er en synlig afsender. Borgerne får en mail, når deres indlæg

er læst eller kommenteret og de ugentlige opdateringer holder folk til ilden og opretholder interessen omkring sitet. "Involveringen er ikke nødvendigvis specielt dybdegående, men til gengæld fanger den et stort publikum. Det kunne danske kommuner let optage", siger Andreas Wolf.

Koordinerende platforme

De koordinerende platforme har funktioner, der understøtter deltagernes aktivitet offline. Disse platforme har et mere forpligtende udgangspunkt end ideudviklings-platformene – og måske derfor er de endnu ikke særlig udbredte. Men potentialerne er store, og de egner sig især til lokale projekter som områdefornyelsen, der er geografisk afgrænset, og hvor målgruppens medlemmer har en relation eller tilknytning til hinanden fordi de bor i det samme område. Et eksempel er nyc.changeby.us. Platformen blev lanceret af New York City Council som et pilotprojekt, der skal understøtte netværk blandt borgerne, koordinere frivillige initiativer og skabe fysiske projekter i byen.

"Som del af vores speciale holdt vi en workshop med aktive i områdefornyelsen, og de så stor værdi i denne type platform, fordi den kan bruges til at understøtte frivillige initiativer i et område",

fortæller Andreas Wolf.

Crowdfunding

Den tredje type crowdsourcing-platform, er dem, der står for udbredelsen af private projekter. Her er et vigtigt element crowdfunding. På Spacehive.com kan du formidle dit projekt eller initiativ, og hvis det fanger andres begejstring, kan de give et tilskud til projektet inden for en afgrænset tidsperiode. Crowdfunding er især udbredt i USA og England og et aktuelt eksempel er 'The Flyover' i Liverpool, hvor tre ildsjæle har fået skabt opmærksomhed og penge nok via Spacehive til at få lavet forundersøgelser og skitseprojekt til deres vision om at omdanne havede vejbaner til en bypark. Projektet minder om The Highline i New York, men er hundrede procent drevet nedefra af tre borgere.

"Crowdfunding-platformene er typisk privat drevet og klarer sig rigtig godt. Deres udfordring er at der kan være politiske interesser, planvilkår eller andre begrænsninger, som gør det svært at føre projekterne ud i livet",

siger Andreas Wolf.

Faktaboks.

Hvad: *Crowdsourcing* er en sammentrækning af to engelske udtryk: outsourcing, som betyder at uddelegere opgaver til andre, og *crowd*, som betyder flok eller gruppe. Crowdsourcing bruges som fælles begreb for digitale platforme, der samler ideer, penge eller andre former for ressourcer fra en gruppe mennesker, et lokalområde eller hele verden, for at skabe opbakning til en sag eller realisere et konkret projekt. Den mest udbredte type digital crowdsourcing er crowdfunding .

Pris: Nogle typer crouwsourcing platforme er gratis, fx den danske platform TAG DEL. På crodfunding-platforme er det typisk gratis at oprette et projekt og starte fundraising, men der opkræves et administrationsgebyr på ca. 5 % af projektsummen, hvis projektet når fuld finansiering.

Læs mere: Specialet "Crowdsource the city – a thought experiment in the context of Copenhagen's Integrated Urban Renewal" er skrevet af Josefine Vanhille og Andreas Wolf ved Sustainable Cities på Aalborg Universitet.

Hvorfor skal områdefornyelsen bruge crowdsourcing ?

Crowdsourcing-platforme som Spacehive slår sig op som platforme, der sætter borgerne i førersædet, styrker lokalsamfundet og ejerskabet i det offentlige rum. Men hvordan kan platformene konkret bruges i områdefornyelser og byudvikling?

"De nye platforme har et stort potentiale for at bringe borgernes hverdagsviden ind i planlægningsprocessen – og for at mobilisere og involvere borgere på nye måder. Alle borgere har en stor viden om deres lokalområde. Hvis planlæggerne gennem de nye platforme kan få adgang til bare en brøkdel af denne viden, så har de et meget bedre grundlag at planlægge ud fra,"

siger Andreas Wolf

Hvad kan crowdsourcing som traditionel borgerinddragelse ikke kan?

"Vores undersøgelse viser, at digitale platforme får flere og andre, end dem der traditionelt deltager, til at engagere sig i byudviklingen. Men det sker på et mindre forpligtende niveau. Mange giver deres stemme til kende med et 'like' eller kommer med en kritisk bemærkning til et forslag, men det er ikke de dybe forpligtende og nuancerede diskussioner, der udfolder sig på en crowdsourcing-platform",

siger Andreas Wolf.

Han understreger, at selvom det måske er forholdsvis få borgere, der er aktive i debatten på en platform, så skal man ikke underkende, hvor mange borgere, der følger med på sidelinjen som passive observatører. Processen bliver mere gennemsigtig – både for borgerne, der får lettere adgang til viden, og for kommunen, som hurtigt kan vejle stemningen omkring et bestemt emne. Både på det traditionelle borgermøde og på en digital platform er der risiko for, at enkeltpersoner dominerer debatten, og her er det myndighedernes rolle at sikre, at de mindre højtråbende også kommer til orde.

"Fordelen ved den digitale platform er, at her kan myndighederne lettere få en idé om, hvorvidt den højtråbende er en repræsentativ stemme eller ej ud fra, hvor mange følgere, 'likes' eller kritiske kommentarer personen får", siger Andreas Wolf.

Hvordan undgår man Facebook-demokrati?

Specialet undersøger hvordan digitalisering påvirker vores demokrati og identificerer en række dilemmaer. Et dilemma handler om, hvorvidt digitalisering udhuler de offentlige institutioner som myndighed. Hvordan sikrer man en demokratisk planlægning, der tager hensyn til de svage og de, der ikke råber op på Facebook og Mindmixer? Der er en risiko for, at det bliver de, der er stærke til at kommunikere, der får deres projekter igennem.

Det er ikke alle der er på Facebook og ikke alle der ved, hvordan man liker eller kan formidle deres gode ide i en film på 2 minutter.

Hvordan sikres balance mellem den gode ide og langsigtet udvikling?

Et andet dilemma handler om balancegangen mellem på den ene side innovation og inddragelse og på den anden side langsigtet, fagligt underbygget planlægning. *"I crowdsourcing-processer er der fokus på den gode ide og løsning af problemer her og nu. De komplekse analyser og langsigtede perspektiver, kan være svære at bringe på banen i et tweet. Omvendt er crowdsourcing en innovativ tilføjelse til den traditionelle planlægningsproces og crowdsourcingen er med til at kortlægge lokalområdets interesser og behov - det kan skabe velforankrede projekter, hvor mange flere føler sig hørt og tager ansvar",* siger Andreas Wolf og understreger, at det er planlæggernes rolle at sætte nogle gode rammer for inddragelsen.

Digitaliseringen pirker også til det klassiske demokratiske dilemma mellem fagfolk og lægfolk. Ved hjælp af et par klik kan almindelige borgere uploade billeder, lave videoer og skitser som ser professionelle ud, men ikke nødvendigvis er det. Det giver på den ene side almindelige borgere redskaber til at indgå i dialog på lige fod med fagfolk, men det kan også forplumre debatten, hvis alle argumenter, fremstår i samme form og med samme grad af professionalisme.

Blive det pengene, der bestemmer?

Hvad sker der, når et projekt udbydes på en crowdfunding-platform, hvor det i sidste ende er pengene, der bestemmer, om et projekt kan realiseres? Når lokalsamfundet rejser en stor portion penge til en sag, er det en stærk indikator for, at et projekt er ønsket. Men det kan ikke alene tages som indikator for, at det er det bedste projekt og i alles interesse, da visse grupper kan have påvirket finansieringen.

Crowdsourcing kan ikke stå alene

Digitaliseringen har gjort nogle ting mere gennemsigtige – og andre ting, er blevet mere uklare. For myndighederne handler

Fem vigtige spørgsmål til det digitale demokrati

Demokratiforskerne Annika Agger og Karl Löfgren har udviklet fem parametre til at måle forandringer i demokrati – en god tjekliste, når demokratiet digitaliseres:

1. Ændres tilgængeligheden til den demokratiske proces?
2. Er det klart hvem, der er afsender og har ansvar?
3. Forandres kvaliteten af / indflydelsen på den demokratiske proces?
4. Hvordan passer metoden sammen med de eksisterende institutioner?
5. Udvikler deltagerne nye demokratiske evner?

det om at navigere i planprocesser, hvor borgerne har mulighed for at påvirke processerne på andre måder og andre tidspunkter end i en traditionel planproces.

Planlægningsverdenen er i øjeblikket i gang med at implementere en version 1.0 af de digitale platforme. For at videreudvikle redskaberne skal kommunerne aktivt bruge og analysere på den datamænde, de får ind og stille sig spørgsmål som: effektiviserer vi processen? foregår processen demokratisk? er den gennemsigtig? og hvilken effekt har den på borgerne?

Den vigtigste læring er dog ifølge Andreas Wolf, at man aldrig kan se de digitale platforme løsrevet fra den traditionelle borgerinddragelse, hvor borgere, embedsmænd og evt. politikere mødes ansigt til ansigt og diskuterer fremtiden for et lokalområde.

"De nye platforme ændrer ved spillereglerne i vores demokrati, og det er vigtigt, at bevare de repræsentative beslutningsorganers beslutningskompetence, og at huske på, at de digitale platforme ikke kan stå alene",

siger Andreas Wolf.

EKSTERNE LINKS

Mindmixer: <https://rebrand.mysidewalk.com/>

Spacehive: <http://spacehive.com/>

Changebyus: <http://www.nyc.changeby.us/>